ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Μαΐου **1942** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου.* **117**

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1291)1942.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν διατάξεων.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομ. Διατάγματος «περὶ ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως κλπ.», ἀκεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Πόροι τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν εἶναι :

α) Εἰσφορὰ 91 λεπτῶν ἐφ' ἑκάστης ὀκᾶς ἀλεθομένου σίτου οἱασδήποτε προελεύσεως, ἢ οἱουδήποτε ἄλλου εἴδους δημητριακοῦ τε καὶ μή, προοριζομένου δι' ἀλευροποίησιν ἢ πρόσμιξιν, ἢ ἐφ' ἑκάστης ὀκᾶς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένου σίτου ἢ ἀλεύρου, ἐκ σίτου ἢ οἱουδήποτε ἄλλου εἴδους. Εἰς τ' ἀνωτέρω 91 λεπτὰ περιλαμβάνεται ἡ διὰ τῶν περὶ τοῦ Ταμείου Ἀρτεργατῶν Νόμων καὶ Διαταγμάτων θεσπισθεῖσα καὶ αὐξηθεῖσα μεταγενεστέρως εἰσφορά.

β) Ὑποχρεωτικὴ εἰσφορὰ τῶν ἠσφαλισμένων παρὰ τῷ Ταμείῳ καὶ τῶν ἐργοδοτῶν αὐτῶν, ὡς καὶ ἡ τοιαύτη τῆς καταναλώσεως ὑπὲρ τῶν φυματικῶν ἀρτεργατῶν, ἀνερχομένη ἐν συνόλῳ εἰς 24 λεπτὰ ἐφ' ἑκάστης ὀκᾶς ἀλεθομένου σίτου οἱασδήποτε προελεύσεως, ἢ οἱουδήποτε ἄλλου εἴδους δημητριακοῦ τε καὶ μή, προοριζομένου δι' ἀλευροποίησιν ἢ πρόσμιξιν, ἢ ἐφ' ἑκάστης ὀκᾶς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένου σίτου ἢ ἀλεύρου ἐκ σίτου, ἢ οἱουδήποτε ἄλλου εἴδους δυναμένη ν' αὐξομειῶται ἑκάστοτε διὰ κανονιστικῶν Διαταγμάτων, βάσει τῆς αὐξομειώσεως τοῦ ἀρτεργατικοῦ δικαιώματος.

Εἰς τ' ἀνωτέρω 24 λεπτὰ περιλαμβάνεται ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 4434 καὶ τοῦ ἀπὸ 15-1-1932 Πρ. Δ)τος καθορισθεῖσα εἰσφορὰ 6.ο)ο τῶν ἠσφαλισμένων καὶ ἐργοδοτῶν ἥτις ηὐξήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 15-12-41 Κανονιστικοῦ Δ)τος εἰς 12 ο)ο, ὡς καὶ πενταλεπτος τοιαύτη ὑπὲρ τῶν φυματικῶν ἐργατῶν.

Αἱ ὑπὸ τοῦ παρόντος ἐδαφίου ἀναφερόμεναι εἰσφοραί, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος παύουσιν ἐπιβαρύνουσαι τ' ἀρτοποιητικὰ ἔξοδα, καθοριστθησομένου διὰ κανονιστικοῦ Δ)τος τοῦ τρόπου βεβαιώσεως τῶν ἡμερομισθίων τῶν ἀρτεργατῶν καὶ τῶν ἐκ τούτων ἀπορρεόντων ἀσφαλιστικῶν δικαιωμάτων τούτων.

γ) Δωρεαὶ καὶ κληροδοτήματα ὑπὲρ τοῦ Ταμείου.

δ) Οἱ τόκοι καὶ τὰ λοιπὰ ἐν γένει εἰσοδήματα, ἐκ τε τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Ταμείου.

2. Δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς κατὰ τὰ ἐδάφ. α' καὶ β' τῆς ἀνωτέρω παραγράφου εἰσφοράς, ὁ ἐπὶ ἀλεστικῷ δικαιώματι ἀλεθόμενος σίτος τῶν παραγωγῶν, ὁ προοριζόμενος πρὸς ἀτομικὴν αὐτῶν χρῆσιν.

Ἄρθρον 2.

1. Τὰ ὡς ἄνω ἐξ 115 λεπτῶν ἐν συνόλῳ δικαιώματα τοῦ Ταμείου εἰσπράττονται ὡς κάτωθι :

α) Οἱ εἰς οἱονδήποτε διατίθεται παρὰ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Προστασίας Ἐγχωρίου Σιτοπαραγωγῆς (Κ.Ε.Π.Ε.Σ.) σῖτος ἢ ἕτερόν τι πρὸς ἄλεσιν ἢ πρόσμιξιν εἶδος, ὑποχρεοῦνται ὅπως καταβάλωσι τὴν εἰσφορὰν των εἰς τὸ οἰκεῖον κατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος πρὸ πάσης παραλαβῆς οἱασδήποτε ποσότητος παρὰ τῆς Κ.Ε.Π.Ε.Σ., διωκομένου ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος κατὰ τὰ ἐπὶ Δημοσίων ὑπαλλήλων κρατοῦντα, οἱουδήποτε ὀργάνου ταύτης, ὅπερ ἤθελε διαθέσει σῖτον, ἄνευ προηγουμένης προσαγωγῆς τοῦ οἰκείου γραμματίου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης περὶ καταβολῆς τῆς εἰσφορᾶς.

β) Πάντες οἱ εἰσαγωγεῖς σίτου ἢ ἀλεύρων, ἢ πρὸς ἀλευροποίησιν προοριζομένου εἴδους τινὸς ὡς ἄνω, ὑποχρεοῦνται ὅπως κατὰ τὸν ἐκτελωνισμὸν αὐτῶν προσάγωσιν εἰς τὸ Τελωνεῖον γραμμάτιον καταβολῆς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τῆς ὑπὲρ τοῦ Ταμείου εἰσφορᾶς, τῆς ἀντιστοιχούσης εἰς τὴν ἐκτελωνιζομένην ποσότητα σίτου κλπ., ὑποχρεουμένης ἄλλως τῆς ἁρμοδίας Τελωνειακῆς Ἀρχῆς ν' ἀρνηθῇ τὸν ἐκτελωνισμόν.

Τὰ Τελωνεῖα ἅτινα προέβησαν εἰς τὸν ἐκτελωνισμὸν σίτου ἢ ἀλεύρων ἢ ἄλλου τινὸς δημητριακοῦ καρποῦ προοριζομένου πρὸς ἀλευροποίησιν, ὑποχρεοῦνται, νὰ γνωρίζωσι τοῦτο εἰς τὸ Ταμεῖον ἐντὸς τοῦ α' 20ημέρου τοῦ ἑπομένου τοῦ ἐκτελωνισμοῦ μηνὸς μετὰ μνείας τοῦ ὀνοματεπωνύμου τῶν ὑπὲρ ὧν ὁ ἐκτελωνισμὸς καὶ τῆς εἰς ὀκάδας ἢ χιλιόγραμμα ἐκτελωνισθείσης ποσότητος ὑπ' αὐτῶν.

γ') Ἐντὸς τοῦ πρώτου εἰκοσαημέρου ἑκάστου μηνός, οἱ ἀλευροβιομήχανοι οἱ ἀλέθοντες σῖτον ἐγχώριον ἢ ἄλλο τι πρὸς ἀλευροποίησιν προοριζόμενον ἐγχώριον εἶδος προερχόμενον ἐκ τῆς ἐλευθέρας ἀγορᾶς, ὑποχρεοῦνται ὅπως καταθέσωσιν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ εἰς πίστωσιν τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Ταμείου τὰ ὡς ἄνω δικαιώματα τούτου, ἐπὶ τῆς κατὰ τὸν προηγούμενον μῆνα ἀλεσθείσης ποσότητος, εἰδοποιοῦντες ἐγγράφως τὸ Ταμεῖον.

δ') Προκειμένου περὶ σίτου ἢ ἄλλου πρὸς ἀλευροποίησιν εἴδους ἀνήκοντος εἰς ἐμπόρους καὶ προερχομένου ἐκ τῆς ἐλευθέρας ἀγορᾶς, ἀλεθομένου δὲ ὑπὸ τῶν ἀλευροβιομηχάνων ἐπ' ἀλεστικῷ δικαιώματι, ἡ εἰσφορὰ εἰσπράττεται ὑπὸ τῶν ἀλευροβιομηχάνων μετὰ τοῦ ἀλεστικοῦ δικαιώματος καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸ Ταμεῖον κατὰ τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ γ' καθοριζόμενα.

ε') Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελε τυχόν, λόγῳ ἐξαιρετικῶν γεγονότων εἰσαχθῇ παρὰ τοῦ Κράτους ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, σῖτος, ἄλευρον ἢ οἱονδήποτε ἕτερον πρὸς ἀλευροποίησιν προοριζόμενον εἶδος καὶ ἐπὶ τούτου γεννᾶται δικαίωμα τοῦ Ταμείου πρὸς ἀπόληψιν τῆς ὡς ἄνω εἰσφορᾶς. Ἡ εἰσφορὰ αὕτη δέον πρὸ πάσης παραλαβῆς, τῆς εἰς οἱονδήποτε πρόσωπον φυσικὸν ἢ νομικὸν διατιθεμένης ποσότητος, νὰ κατατίθηται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ εἰς πίστωσιν τοῦ Ταμείου, τοῦ σχετικοῦ γραμματίου προσκομιζομένου εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν διαθέσεως τοῦ πρὸς ἀλευροποίησιν εἰσαχθέντος σίτου.

(*) Ἀναδημοσιεύεται ὡς ἐσφαλμένως δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 106 (Τεῦχος Α') φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς 2 Μαΐου 1942.

2. Κατὰ πάσας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις οἱ ὑπόχρεοι εἰς εἰσφορὰν ὑποχρεοῦνται ἐντὸς τοῦ πρώτου 20ημέρου τοῦ ἑπομένου τῆς ἀλέσεως ἢ εἰσαγωγῆς μηνός, νὰ εἰδοποιῶσι περὶ τούτου ἐγγράφως τὸ Ταμεῖον. Εἰς τὸ ἔγγραφον δέον ν' ἀναφέρωνται :

α) ἡ ἀλεσθεῖσα, παραλειφθεῖσα ἢ εἰσαχθεῖσα ποσότης σίτου ἢ ἀλεύρου ἢ ἄλλου πρὸς ἀλευροποίησιν εἴδους.

β') ἡ ἡμερομηνία ἀλέσεως, παραλαβῆς ἢ εἰσαγωγῆς τούτων καὶ

γ) ὁ ἀριθμὸς τοῦ γραμματίου καὶ ἡ ἡμερομηνία τῆς καταθέσεως τῆς ὑπὲρ τοῦ Ταμείου εἰσφορᾶς. Εἰς περίπτωσιν μὴ ἐμπροθέσμου καταβολῆς ἐκ μέρους τῶν ὑποχρέων τῆς ὑπὲρ τοῦ Ταμείου εἰσφορᾶς, ὑποχρεοῦνται οὗτοι ἄνευ ἄλλης τινὸς ὀχλήσεως εἰς καταβολὴν τοῦ νομίμου τόκου ὑπερημερίας ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ μηνὸς εἰς ὃν ἀνάγονται τὰ ὀφειλόμενα.

Ἄρθρον 3.

1. Κύριοι ἢ Διευθυνταὶ ἢ Ἐπιτετραμμένοι ἐπιχειρήσεων ἢ ἐργασιῶν, ὑπαγομένων εἰς τὴν ὑποχρέωσιν τῆς καταβολῆς εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀρτεργατῶν τῆς κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα εἰσφορᾶς, εἰσαγωγῆς σίτου καὶ ἀλεύρων, ἔμποροι σίτου καὶ ἀλευροποιοῦντες τοιοῦτον ἐπὶ ἀλεστικῷ δικαιώματι, ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχουν εἰς τὸ Ταμεῖον, πᾶσαν πληροφορίαν σχετικὴν πρὸς τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν καταβλητέων εἰς τὸ Ταμεῖον ποσῶν ἐκ τῆς νομίμου ὑπὲρ αὐτοῦ εἰσφορᾶς, θέτοντες εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ ἅπαντα τὰ βιβλία των καὶ τὰ σχετικὰ δικαιολογητικά.

2. Οἱ παραβάται τῶν ὁρισμῶν τῆς ἀνωτέρω παραγράφου, τιμωροῦνται μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι πέντε χιλιάδων δρχ. ἢ διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο μηνῶν καὶ ἐν ὑποτροπῇ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν. Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν ὑπόκεινται οἱ παραλείποντες τὴν κατὰ τὴν παράγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος ὑποχρέωσίν των.

3. Αἱ ἁρμόδιαι Δημόσιαι ὑπηρεσίαι καὶ τ' Ἀστυνομικὰ ὄργανα ὑποχρεοῦνται ὡς καὶ πᾶσα Ἀρχὴ Δημοτική, ἢ Κοινοτική, ἢ Ὀργανισμός, ἢ Γεωργικὴ Ἐπιχείρησις, ἢ Συνεταιρισμός, νὰ συντρέχωσι τὰ ἐντεταλμένα ὄργανα τοῦ Ταμείου, πρὸς εὐχερεστέραν συγκέντρωσιν τῶν ἀπαραιτήτων στοιχείων πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν καταβλητέων εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο, ὑπὸ τῶν ὑποχρέων εἰσφορῶν.

4. Πᾶς πρὸς εἰσφορὰν ὑπόχρεως ἀρνούμενος νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ Ταμεῖον τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ εἰσφοράν, διαπράττει τὸ ἀδίκημα τῆς ὑπεξαιρέσεως καὶ τὸ τῆς ἀπάτης τοιοῦτο, ὁσάκις ἀποκρύπτει τὴν ἀκριβῆ παραγωγὴν αὐτοῦ ἀλεύρου ἢ δηλώνει ψευδῶς ταύτην εἰς τὸ Ταμεῖον ἢ ἐν γένει προβαίνει εἰς ψευδεῖς δηλώσεις πρὸς τοῦτο σχετικῶς μὲ τὴν διακρίβωσιν τῆς πρὸς τοῦτο ὑποχρεώσεώς του.

5. Πᾶσαι αἱ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου δίκαι ἐκδικάζονται ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Δικαστηρίου ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς σχετικῆς μηνύσεως, ὑπ' εὐθύνην τοῦ ἁρμοδίου Εἰσαγγελέως.

Ἄρθρον 4.

1. Αἱ Κεντρικαὶ καὶ Πρωτοδικειακαὶ Ἐπιτροπαὶ Διατιμήσεων, ὑποχρεοῦνται νὰ συνυπολογίζωσιν εἰς τ' ἀλεστικὰ ἔξοδα τοὺς κατὰ τοὺς κειμένους Νόμους ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Πόρους ἐπὶ τοῦ ἀλεθομένου σίτου ἢ παντὸς πρὸς ἀλευροποίησιν εἴδους, ἐκ τοῦ τυχὸν δὲ μὴ γενομένου συνυπολογισμοῦ, οὐδὲν γενᾶται δικαίωμα πρὸς ἀποφυγὴν τῆς καταβολῆς τοῦ πόρου τούτου πρὸς τὸ Ταμεῖον, δικαιουμένου τοῦ ἀλευροβιομηχάνου νὰ συνυπολογίζῃ τὸν πόρον τοῦτον, κατὰ τὸν καθορισμὸν τῆς τιμῆς πωλήσεως τοῦ ἀλεύρου.

2. Εἰς τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν τοῦ συνυπολογισμοῦ τῶν δικαιωμάτων τοῦ Ταμείου εἰς τὴν τιμὴν τοῦ εἰσαγομένου ἀλεύρου ἢ παντὸς πρὸς ἀλευροποίησιν εἴδους, ὑπόκεινται καὶ αἱ ἁρμόδιαι ὑπηρεσίαι καθορισμοῦ τῆς τιμῆς τούτου ὡς Ἐπιτροπαὶ διατιμήσεων κλπ., καθ' ἣν δὲ περίπτωσιν δι' οἱονδήποτε λόγον δὲν ἤθελον αὗται συνυπολογίσει τοῦτο ὑποχρεοῦται τὸ Κράτος ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς διαθέσεως τῶν ἀλεύρων ἢ τῶν ἄλλων εἰδῶν καταβάλῃ εἰς τὸ Ταμεῖον τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ εἰσφοράν.

3. Τὸ ἐπὶ τῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, εἰσαχθέντος ὑπὸ τοῦ Κράτους ἢ οἱουδήποτε ἑτέρου προσώπου ἀλεύρων κλπ. πρὸς ἀλευροποίησιν εἰδῶν δικαίωμα τοῦ Ταμείου δέον νὰ καταβληθῇ τούτῳ, ἐφ' ὅσον δι' ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου Ἐπισιτισμοῦ ἢ ἐν γένει τῆς ἁρμοδίας Ὑπηρεσίας τοῦ Δημοσίου ἀποδεικνύεται ὅτι, συνυπελογίσθη εἰς τὴν τιμὴν τοῦ ἀλεύρου τὸ ἐν λόγῳ δικαίωμα.

4. Ἐν περιπτώσει ἄρσεως τῆς διατιμήσεως τοῦ ἄρτου, συνεχίζεται ἡ καταβολὴ εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις πόρων.

5. Ὡς ἀλευροβιομήχανος θεωρεῖται, πᾶν πρόσωπον φυσικὸν ἢ νομικὸν ὅπερ ἀλέθει σίτον, ἢ πρὸς ἀλευροποίησιν προοριζόμενον εἶδος τι ἐκ τῶν ὑπαγομένων εἰς εἰσφορὰν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου διὰ μηχανῆς ἢ ἐργαλείων, ἀνεξαρτήτως τῆς δυνάμεως ἀλεστικότητος καὶ παραγωγικότητος τούτων, τῆς χρησιμοποιουμένης κινητηρίου δυνάμεως, τῆς ποιότητος τοῦ παραγομένου ὑπ' αὐτῶν ἀλεύρου κλπ. προϋποθέσεων.

Ἄρθρον 5.

1. Αἱ ἐκ τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις πόρων τοῦ Ταμείου ἀρτεργατῶν ἀπαιτήσεις αὐτοῦ, μετὰ τῶν νομίμων τόκων ὑπερημερίας ἐφ' ὅσον δὲν καταβάλλονται ἑκουσίως, εἰσπράττονται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀναγκαστικῶς, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν Νόμων περὶ εἰσπράξεως Δημοσίων ἐσόδων, ὡς κάτωθι :

2. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου τῇ εἰσηγήσει τῆς ἁρμοδίας του ὑπηρεσίας δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεώς του, προσδιορίζει τ' ὀφειλόμενον παρὰ τοῦ ὑποχρέου πρὸς τοῦτο ποσὸν καὶ ἀνακοινοῖ τὴν ἀπόφασίν του ταύτην ἐγγράφως πρὸς τὸν διὰ ταύτης καταλογιζόμενον ὀφειλέτην, μετὰ προσκλήσεως πρὸς πληρωμὴν ἐντὸς προθεσμίας οὐχὶ κατωτέρας τῶν ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τοιαύτης ἀνακοινώσεως. Ἡ αἰτιολογία τῆς ἀποφάσεως συνίσταται εἰς τὴν ἐν ταύτῃ ἀναγραφὴν α) τῆς συνολικῶς ἀλεσθείσης ποσότητος σίτου ἢ ἄλλου τινὸς ἀλευροποιηθέντος εἴδους, ἢ τῆς διατεθείσης ὑπὸ τῆς Κ.Ε.Π.Ι.Ο.Σ. ἢ τοῦ Κράτους, ἢ οἱουδήποτε ἄλλου προσώπου, ἢ ἐκτελωνισθείσης, ἢ ὁπωσδήποτε ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαχθείσης ποσότητος σίτου, ἀλεύρου ἢ πρὸς ἀλευροποίησιν προοριζομένου εἴδους, β) τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἔλαβε χώραν τὸ παραγωγικὸν τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ Ταμείου γεγονός, γ) τοῦ ἐξ εἰσφορᾶς καὶ τόκων αὐτῆς, ἀναλελυμένως καὶ συνολικῶς ἀπαιτουμένου ποσοῦ, καὶ δ) τοῦ πρὸς ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως χρησιμεύσαντος δικαιολογητικοῦ. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης καὶ ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀνακοινώσεώς της, παρεκτεινομένης λόγῳ ἀποστάσεως, κατὰ τὰ ὑπὸ τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καθοριζόμενα, δύναται νὰ ἀσκηθῇ προσφυγὴ ὑπὸ τοῦ καταλογισθέντος, ἐνώπιον τῆς διὰ τοῦ παρόντος ἱδρυομένης ἐνδικαστικῆς ἐπὶ τῶν προσφυγῶν τῶν καταλογιζομένων Ἐπιτροπῆς, τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν, ἥτις κρίνει ὁριστικῶς, τελεσιδίκως καὶ ἀμετακλήτως τὴν ἀναφυεῖσαν διένεξιν.

3. Ἡ ἐν λόγῳ Ἐπιτροπὴ οὖσα τριμελής, ἀπαρτίζεται ἐξ ἑνὸς Ἐφέτου ὡς Προέδρου ὁριζομένου ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν, ἑνὸς Τμηματάρχου τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐργασίας καὶ ἑνὸς Τμηματάρχου τοῦ Ὑπουργείου Ἀγορανομίας ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Ὑπουργοῦ, διὰ τῶν διοριζουσῶν αὐτοὺς ἀποφάσεων, δέον νὰ διορίζωνται καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν.

Ἡ ἐν λόγῳ Ἐπιτροπὴ ἀποτελοῦσα ἴδιον ἀνεξάρτητον δικαστικὸν ὄργανον τοῦ Ταμείου, ἐρευνᾷ ἐν τοῖς Γραφείοις του καὶ συνεδριάζει εὐθὺς ὡς αἱ ἐνώπιόν της ἀσκηθεῖσαι προσφυγαὶ ὑπερβῶσι τὸν ἀριθμὸν τῶν 10, πάντως ἅπαξ κατὰ μῆνα καὶ ὀλιγώτεραι τὸν 10 ἐὰν ὦσιν αἱ ἐκδικασθησόμεναι προσφυγαὶ Χρέη Γραμματέως ταύτης, ἐκτελεῖ εἷς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ταμείου Ἀρτεργατῶν, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου αὐτοῦ, ὅστις ὑποχρεοῦται νὰ τηρῇ ἴδιον πρωτόκολλον εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων, ἴδιον βιβλίον δημοσιεύσεως τῶν ἀποφάσεών της καὶ βιβλίον πρακτικῶν. Αἱ συνεδριάσεις της τυγχάνουσι δημόσιαι καὶ ὑποχρεοῦνται νὰ αἰτιολογῇ τὰς ἀποφάσεις της, αἵτινες εἰς οὐδὲν ἔνδικον μέσον ὑπόκεινται, οὐδὲ εἰς προσβολὴν ἐνώπιον τοῦ Συμβ. τῆς Ἐπικρατείας. Ἡ ἐνώπιόν της διαδικασία διεξάγεται προφορικῶς, δυναμένου νὰ παραστῇ κατὰ ταύτην τοῦ προσφεύγοντος ἢ τοῦ νομίμου τοῦ πληρεξουσίου, ὡς καὶ ἐκπροσώπου τοῦ Ταμείου, κατὰ ταύτην δύνανται νὰ ἐξετασθῶσιν καὶ μάρτυρες ἀπαγορευομένης τῆς ἐκδόσεως προδικαστικῆς ἀποφάσεως. Ὡς ἀμοιβήν των τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνουσι ἐξ ἑκάστου κατὰ τὰ κατωτέρω παραβόλου ἀνὰ δρ. 50 καὶ ὁ Γραμματεὺς 40, τοῦ ὑπολοίπου λαμβανομένου παρὰ τοῦ Ταμείου λόγῳ διαθέσεως γραφικῶν κλπ. Αἱ κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ἐκκρεμοῦσαι, ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐργατικῶν (Κοινωνικῶν) Ἀσφαλίσεων προσφυγαὶ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Ταμείου αἱ ἀσκηθεῖσαι κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Ν. 5891, δέον νὰ εἰσαχθῶσι συλλήβδην ἐντὸς προθεσμίας μηνὸς ἀπὸ τῆς συγκροτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ἐκδίκασιν ὑπὸ ταύτης, τοῦ διὰ τὴν ἐκδίκασίν των δυνάμει τοῦ παρόντος ὁριζομένου παραβόλου, μειουμένου εἰς δρχ. 100 καὶ ὅπερ παράβολον, δέον οἱ προσφυγόντες νὰ κληθῶσιν νὰ καταβάλωσι πρὸ πάσης ἐκδικάσεως.

4. Ἡ ἐν λόγῳ προσφυγὴ ἀποτελοῦσα τὸ μόνον ἐπιτρεπόμενον ἔνδικον μέσον κατὰ τῆς καταλογιστικῆς ἀποφάσεως, εἶναι ἀπαράδεκτος καὶ ἄνευ ἰσχύος, ἐὰν δὲν κατατεθῇ παρὰ τῷ Γραμματεῖ τῆς ἐν λόγῳ Ἐπιτροπῆς, ὅστις καὶ ὁρίζει παραχρῆμα τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐκδικάσεώς της, κοινοποιεῖται δὲ καὶ πρὸς τὸ Ταμεῖον. Κατὰ τὴν κατάθεσίν της καὶ ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου, δέον νὰ καταβάλληται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὀργανισμοῦ παράβολον ἐκ δραχμ. 200, ὅπερ καταπίπτει ὑπὲρ τοῦ Ταμείου ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεώς της, ἐν περιπτώσει δὲ ἀποδοχῆς της, ἀποδίδεται τῷ προσφυγόντι, βαρυνομένου τοῦ Ταμείου διὰ τῶν ἐξόδων τῆς διαδικασίας (ἀμοιβῆς μελῶν κλπ.).

Ἡ πάροδος ἀπράκτου τῆς ἄνω προθεσμίας, ἢ ἡ ἀπορριπτικὴ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς, καθιστᾷ τὴν καταλογιστικὴν ἀπόφασιν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ὁριστικήν, τελεσίδικον καὶ ἀμετάκλητον καὶ νόμιμον τίτλον κατὰ τὴν παράγρ. α' τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ κώδικος τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἴσπραξιν τοῦ καταλογισθέντος ποσοῦ μετὰ τῶν τόκων του, διαβιβαζομένην ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ταμείου πρὸς τὸν ἁρμόδιον Δημόσιον Ταμίαν, διὰ τὴν ἀναγκαστικὴν εἴσπραξιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, ὅστις καθόσον δὲν ὁρίζεται ἄλλως διὰ τοῦ παρόντος, ἰσχύει καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς διατάξεις ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων τοῦ Ταμείου. Ἐν περιπτώσει μεταρρυθμίσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, νόμιμον τίτλον ἀποτελεῖ ἡ μεταρρυθμισθεῖσα ἀπόφασις πρὸς ἣν προσαρτᾶται ἡ μεταρρυθμίσασα ταύτην ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς.

5. Ἡ ὡς ἄνω διαδικασία τοῦ καταλογισμοῦ καὶ τῆς ἀναγκαστικῆς εἰσπράξεως, δύναται νὰ τηρηθῇ ὑπὸ τοῦ Ταμείου καὶ δι' ἀπαιτήσεις του προερχομένας ἐξ ὀφειλομένων τόκων, ὡς καὶ δι' ὀφειλὰς πρὸς τοῦτο, προερχομένας ἐκ κακῶς γενομένων καταβολῶν πρὸς τοὺς ἠσφαλισμένους του, ἢ τοὺς μετ' αὐτοῦ συναλασσομένους, ἢ τοὺς ὑπαλλήλους του, ὡς καὶ ἐξ ὀφειλομένων δόσεων δανείων πρὸς τοὺς ἠσφαλισμένους ἢ ὑπαλλήλους αὐτοῦ.

6. Κατὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμίου ἐπισπευδομένης ἐκτελέσεως (κατασχέσεως ἢ προσωπικῆς κρατήσεως), συγχωρεῖται εἰς τὸν ὀφειλέτην ἀντίρρησις (ἀνακοπὴ) ἀσκουμένη ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου κατὰ τὸν Νόμον περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων δικαστηρίου, εἰς μόνας τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 68 καὶ 69 τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, ἀποκλειομένης τῆς ἀνακοπῆς τοῦ ἄρθρου 235 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, καθ' οἱασδήποτε πράξεως τοῦ Δημοσίου Ταμίου. Ἡ ἀνακοπὴ τρίτου διεκδικοῦντος κατασχεθέντα κινητὰ καὶ ἡ κατὰ τοῦ πίνακος κατατάξεως προσβολὴ διέπονται ἐπίσης ὑπὸ τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ κώδικος τοῦ Νόμου περὶ δημοσίων ἐσόδων.

7. Εἰς δίκας προκυπτούσας κατ' ἀκολουθίαν πάσης πρὸς εἴσπραξιν τῶν ἐσόδων τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν ἐνεργείας, διάδικος εἶναι καὶ τὸ Ταμεῖον Ἀρτεργατῶν, ὅπερ δύναται νὰ δικάζηται αὐτοτελῶς καὶ ἐὰν ἀπολείπηται ὁ Δημόσιος Ταμίας, θεωρούμενον ὅτι τὸν ἐκπροσωπεῖ ἐν πάσῃ περιπτώσει. Ὅθεν πᾶν δικόγραφον ἢ ἄλλο ἔγγραφον, κοινοποιούμενον ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου, ἢ τρίτου, ἢ ἀρχῆς τινὸς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων καὶ τῶν λοιπῶν νόμων, πρὸς τὸν ἐπισπεύδοντα, κοινοποιεῖται καὶ πρὸς τὸ Ταμεῖον Ἀρτεργατῶν. Διαρκούσης τῆς ἐκτελέσεως ὁ Διευθυντὴς τοῦ ἐπισπεύδοντος Δημοσίου Ταμείου, ὑποχρεοῦται νὰ τηρῇ τὸ Ταμεῖον Ἀρτεργατῶν ἐνήμερον τῆς πορείας αὐτῆς, γνωστοποιῶν εἰς τοῦτο πᾶσαν κατάσχεσιν, ἐνεργουμένην παρ' αὐτοῦ διὰ λογαριασμόν του, ὡς καὶ πάντα προσδιορισμὸν ἀρχικοῦ ἢ ἐπαναληπτικοῦ πλειστηριασμοῦ ἢ ἀναπλειστηριασμοῦ διαβιβάζων πρὸς τοῦτο πᾶν τυχὸν περιερχόμενον αὐτῷ δικόγραφον, ἢ ἄλλο ἔγγραφον σχετιζόμενον πρὸς τὴν ἀνατεθεῖσαν αὐτῷ ἐντολὴν καὶ ἐν γένει παρέχων πᾶσαν πληροφορίαν, χρήσιμον διὰ τὴν παρὰ τοῦ Ταμείου παρακολούθησιν τῆς ἐκτελέσεως. Καθ' ἃς δὲ περιπτώσεις ὁ Νόμος ἀναθέτει εἰς τὴν διακριτικὴν ἐξουσίαν τοῦ δημοσίου ταμίου τὴν ἔγκρισιν πλειστηριασμοῦ, τὴν μεταβολὴν τοῦ τόπου ἐνεργείας αὐτῶν κλπ. ἀπαιτεῖται σύμφωνος γνώμη τοῦ Ταμείου Ἀρτεργατῶν. Κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 30 καὶ 39 τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον ἀντικαθιστᾷ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Ἀρτεργατῶν.

Οἱ Διευθυνταὶ τῶν Δημοσίων Ταμείων εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἔγκαιρον εἰσπραξιν τῶν αὐτοῖς ἀνατεθέντων πρὸς εἰσπραξιν ἐσόδων τοῦ Ταμείου, ὑποκείμενοι εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 80 τοῦ ἐν λόγῳ Νόμου πειθαρχικὰς ποινάς.

8. Τὸ Ταμεῖον Ἀρτεργατῶν, προκαταβάλλει εἰς τὸ Δημόσιον τὰς δαπάνας ἃς συνεπάγεται δι' αὐτό, ἡ διὰ τῆς Ταμειακῆς του ὑπηρεσίας ἀναγκαστικὴ εἴσπραξις τῶν ἀπαιτήσεών του, δυνάμει ὑπηρεσιακοῦ σημειώματος τοῦ ἐπισπεύδοντος τὴν ἐκτέλεσιν Δημοσίου Ταμίου. Τὰ προκαταβληθέντα ἔξοδα ὡς καὶ ἅπασα ἐν γένει ἡ δαπάνη τῆς διαδικασίας τοῦ καταλογισμοῦ καὶ τῆς ἀκολουθούσης τοιαύτης τῆς ἀναγκαστικῆς εἰσπράξεως, βαρύνουσι τὸν ὀφειλέτην, ὑποχρεουμένου τοῦ Δημοσίου Ταμίου νὰ συνεισπράξῃ ἅπαντα ὁμοῦ μετὰ τῶν μέχρι τῆς πλήρους ἀποπληρωμῆς τοῦ χρέους τόκων, τῆς ἀρχικῆς καταλογιστικῆς ἀποφάσεως ἀποτελούσης τὸν νόμιμον τίτλον εἰσπράξεως καὶ διὰ τὰ ἐν λόγῳ ποσά.

9. Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω ὁριστικὴ καὶ τελεσίδικος καταλογιστικὴ ἀπόφασις τοῦ Ταμίου, ἀποτελεῖ τίτλον ἐκτελεστόν, δυνάμενον νὰ ἐκτελεσθῇ καὶ κατὰ τὰς περὶ ἐκτελίσεως διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ὁσάκις δὲ αἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀπαιτήσεις τοῦ Ταμείου μετὰ τῶν τόκων αὐτῶν εἰσπράττονται ἀναγκαστικῶς, διὰ πλειστηριασμοῦ, ἢ ἐν περι-

πτώσει πτωχεύσεως κατατάσσονται προνομιακῶς εἰς τὴν σειρὰν τοῦ ἄρθρου 940 ἀριθ. 4 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας τοῦ τοιούτου γενικοῦ προνομίου προτιμωμένου παντὸς εἰδικοῦ τοιούτου, ἢ ἄλλης ἀσφαλείας, τῆς ἀποφάσεως ταύτης δυναμένης νὰ χρησιμεύσῃ καὶ πρὸς ἀνεξάρτητον τῆς ὁμαδικῆς ἀτομικὴν δίωξιν τοῦ πτωχοῦ διὰ πᾶν περιουσιακὸν τῆς πτωχευτικῆς περιουσίας στοιχεῖον.

10. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 15 τοῦ Νόμου 5891 φράσεως «..... καὶ ἀποκλεῖ ἁπάντων τῶν δικαστικῶν προνομίων ὡς ἐὰν εἶναι αὐτὸ τὸ Δημόσιον» συνίσταται εἰς τὸ ὅτι, εἰς τὸ Ταμεῖον πλὴν τῶν ἄλλων δικαστικῶν τοῦ Δημοσίου προνομίων, ἐφαρμόζονται καὶ αἱ περὶ τῶν προθεσμιῶν κλητεύσεως καὶ ἐμφανίσεως αὐτοῦ προθεσμίαι.

Ἄρθρον 6.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καταργεῖται ὁλόκληρος ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 6413, πάντες δὲ οἱ ὁπωσδήποτε συνταξιοδοτηθέντες βάσει ταύτης, ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 5891 καὶ ἐὰν δὲν συγκεντρουσι τας προϋποθέσεις τούτου, αἱ δὲ τυχὸν διὰ ταύτης ὁπωσδήποτε δικαιωθεῖσαι συντάξεως χῆραι, ὑπάγονται καὶ λαμβάνουσι τὸ βοήθημα τῆς ὑπ' ἀριθ. 44864 τῆς 8ης Αὐγούστου 1939 ἀποφάσεως τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐργασίας ἀναλόγως τῶν προϋποθέσεων ας κέκτηνται. Ὡσαύτως καταργεῖται καὶ ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Νόμου 6413, ἰσχυουσῶν καὶ ἐπὶ τοῦ Ταμείου Ἀρτεργατῶν τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 5981.

Ἄρθρον 7.

Διὰ τοῦ παρόντος πᾶσαι αἱ ἀποφάσεις τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν, αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ληφθεῖσαι, δι' ὧν διεγράφησαν τοῦ μητρώου τῶν ἐχόντων ἐπαγγελματικὸν βιβλιάριον ἀρτεργατῶν ἢ τοῦ μητρώου τῶν παρὰ τῷ ὡς ἄνω Ταμείῳ ἠσφαλισμένων, ἀρτεργάται ἢ σιμιτεργάται, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἐπαυσαν ν' ἀπασχολῶνται εἰς ἀρτεργατικὸν ἐπάγγελμα ἀποκλειστικῶς, ἅμα δὲ καὶ διετάχθη δι' αὐτῶν ἡ ἀφαίρεσις καὶ κατάσχεσις τοῦ τε ἐπαγγελματικοῦ ἢ ἀσφαλιστικοῦ βιβλιαρίου των, θεωροῦνται ὡς ἁρμοδίως ληφθεῖσαι καὶ πάντῃ νόμιμοι καὶ ἔγκυροι, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐλήφθησαν, μὴ δυνάμεναι νὰ δώσωσιν λαβὴν εἰς οἱανδήποτε ἀπαίτησιν ἀποζημιώσεως ἢ ἄλλην τινὰ διεκδίκησιν, πᾶσαι δὲ αἱ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὡς ἄνω ἀποφάσεων ἐνεργηθεῖσαι πράξεις νόμιμοι καὶ ἔγκυροι, μὴ δυνάμεναι ὁπωσδήποτε νὰ προσβληθῶσι ἢ νὰ δώσωσι λαβὴν εἰς οἱανδήποτε φύσεως ἀπαίτησιν, μελλοντικὴν ἢ ἀσκηθεῖσαν ἤδη.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἀποκλειτικὴ ἀπασχόλησις ἀρτεργάτου ἢ σιμιτεργάτου εἰς τὰς ἐργασίας τῆς παρασκευῆς ἄρτου ἢ κουλουρίων, δὲν τυγχάνει ὅρος διὰ τὴν χορήγησιν μόνον τοῦ ἐπαγγελματικοῦ καὶ ἀσφαλιστικοῦ βιβλιαρίου, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν διατήρησιν καὶ τὴν χρησιμοποίησιν αὐτῶν διὰ τὸν πρὸς ὃν ἐξεδόθησαν σκοπόν· ἐφ' ὅσον ἑπομένως ὁ κάτοχος αὐτῶν ἔπαυσε ν' ἀσχολῆται ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς ὡς ἄνω ἐργασίας ἐπέρχεται περίπτωσις ἀνακλήσεως τῆς σχετικῆς ἀδείας καὶ ἀφαιρέσεως τῶν βιβλιαρίων.

Ἡ τοιαύτη ἁρμοδιότης ἀσκεῖται παρὰ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Ἀρτεργατῶν, ὅπερ ὅμως δύναται ἀντὶ τῆς ἀνακλήσεως τῆς σχετικῆς ἀδείας, διαγραφῆς ἐκ τῶν σχετικῶν μητρώων καὶ ἀφαιρέσεως τῶν οἰκείων βιβλιαρίων, ἰδίως δὲ καθ' ἣν περίπτωσιν δὲν προκύπτει ἐξ ἐπισήμων στοιχείων καὶ κατὰ τρόπον κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον διαρκῆ, ἡ μὴ ἀποκλειστικὴ ἀπασχόλησις τοῦ ἀρτεργάτου, ἢ σιμιτεργάτου εἰς τας οἰκείας ἐργασίας, ν' ἀναστελλῃ τὰ ἐκ τῆς χορηγήσεως ἐπαγγελματικοῦ βιβλιαρίου καὶ ἀσφαλίσεως δικαιώματα ἐπ' ἀόριστον καὶ ἐφ' ὅσον χρονικὸν διάστημα ὁ ἐνδιαφερόμενος δὲν ἀπασχολεῖται ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ ἀρτεργατικὸν ἐπάγγελμα. Κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ἀναστολῆς οὗτος παύει θεωρούμενος ὡς ἀρτεργάτης ἢ σιμιτεργάτης, μὴ δυνάμενος νὰ ἐργασθῇ ὡς τοιοῦτος καὶ μὴ ἀπολαύων οὐδεμιᾶς παροχῆς παρὰ τοῦ Ταμείου, μὴ διαγραφόμενος ὅμως ἐν πάσῃ περιπτώσει τῶν σχετικῶν μητρώων, ἐξ ὧν διαγράφεται μόνον μετὰ 10ετίαν ἀφ' ἧς τῷ ἀνεστάλη ἡ ἄσκησις τῶν δικαιωμάτων του. Ἐν περιπτώσει ἄρσεως τῆς ἀναστολῆς τῷ ἐπαναχωρηγοῦνται καὶ πάλιν τὰ αὐτὰ βιβλιάριά του, ὧν ἡ ὕπαρξις δὲν κωλύει τὴν εἰς ἕτερον χορήγησιν τοῦ δικαιώματος ἐργασίας κατὰ τὴν διάρκεαν τῆς ἀναστολῆς.

Ἄρθρον 9.

1. Διὰ κανονιστικῶν Διαταγμάτων ἐκδιδομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐργασίας δύνανται νὰ ρυθμίζωνται αἱ λεπτομέρειαι ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος.

2. Πᾶσα πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀνατιθεμένη διάταξις καταργεῖται ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ἥτις θέλει λάβει χώραν ἅμα τῇ δημοσιεύσει του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰανουαρίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Α. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ, Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, ΗΛ. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ι. Σ. ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Μαΐου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.